

УДК 811.111

Вікторія Анатоліївна ПЕРЦЕВА,

кандидат філологічних наук, доцент,

доцент кафедри українознавства факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ;

Вікторія Андріївна БОРОВЕЦЬ,

курсантка 2 курсу факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

ОСОБЛИВОСТІ ВЕБ-КОМУНІКАТИВНОГО МОВНОГО АКТУ

Інтернет – це інформаційно-комунікативне середовище з високим тонутом відкритості, експресивності й діалогічності. До того ж Інтернет є новою сферою функціонування мови. Мова – це єдиний засіб формування й функціонування веб-контенту й веб-особи, тому людина й суспільство актуалізуються в Інтернеті у виключно вербальному значенні. Самосвідомість віртуальної спільноти можлива тільки на мовному рівні, оскільки вербальності – це єдиний спосіб існування інтернет-реальності. У зв'язку з цим Інтернет не становить лінгвістичної загрози, навпаки, сприяє активізації уваги до мови й норм її вживання. Це дозволяє виділити низку концептуально-істотних домінант веб-комунікативного мовного акту.

В Інтернеті функціонують усі стилі мови. Проте всі вони зазнають істотного впливу розмовності одночасно з лаконічністю висловлювання, надмірним вживанням мовних кліше, експресивністю, тенденцією до «телеграфності» мови та численними запозиченнями. Специфіка використання комп'ютерно-мережевих запозичень, що відбувається через поступове побутове переосмислення, обумовлена необхідністю переходу значної їх частини в розряд загальноживаної лексики. Кількість таких лексичних одиниць обмежена, і їх мовна інтеграція відбувається відповідно до граматичних норм національних мов.

Проблеми, що стосуються взаємодії й взаємовпливу сучасного суспільства й нових комп'ютерних та інформаційних технологій, надзвичайно актуальні. Вихід Інтернету на рівень масового споживача означає, що його користувачами стають мільйони людей у всьому світі, які зовсім не орієнтуються в мовах програмування. Для них мовою Інтернету є рідна мова як оптимальна для спілкування й роботи з мережевою інформацією. Тому цілком природним є той факт, що попри свою первинну англомовність, Інтернет став катализатором процесів розвитку саме своїх національних

мовних сегментів, які повинні взаємодіяти між собою за допомогою комп'ютерних програм.

В інтернет-просторі ми маємо справу з активним користувачем розмовного стилю мови в режимі спілкування «онлайн», з усіма його мовними особливостями. Проте, замість звичного усного діалогу, ми отримуємо розмову в письмовій формі. Ймовірно, що місце аудіювання, як виду мовної діяльності, тут займе читання, а ось мовлення й письмо в цій ситуації спілкування асимілюються. Інтернет сприяє збагаченню жанрового репертуару, визначає новизну в реалізації й оформленні усного й письмового різновидів мови, актуалізує питання про роль мови в житті суспільства, розв'язує проблему її впорядкування. Як новий вимір простору, у якому існує людина, Інтернет стає своєрідним «тиглем», у якому переплавляються усі види, типи, жанри, стилі й підстили мови, до того ж одні з них змішуються, інші, навпаки, дробляться, треті – зберігають свої основні домінуючі риси, четверті – зникають, п'яті – відроджуються, а шості – з'являється в мовній практиці вперше.

Одним із таких нових явищ веб-комунікативного мовного акту стала письмова фіксація усно-розмовної (спонтанної) мови. Оскільки сфера її функціонування в Інтернеті – це міжособистісна комунікація, вона належить до переліку революційних перетворень традиційної мовної комунікації.

Кіберпростір заповнили тексти, створені спонтанно (у межах електронної пошти, телеконференцій, чатів або комунікації під час групової гри), що певною мірою відіграють роль опозиції логічно організованим і досконало зредагованим текстам. Автор створеного в Інтернеті повідомлення прагне до стислості, простоти й доступності. Він свідомо спрощує текст, щоб усунути зайві повторення, і навмисно пише так, щоб максимально збільшити інформаційний обсяг.

Родоначальники Інтернету започаткували й уніфікували принципи мережевого етикету, тематику електронного листування і його стиль (фамільярний, поблажливий до невивірених друкарських помилок, багатий на переплетення латиниці й кирилиці, аббревіатури й елементи мережевого жаргону, «смайлики» з іронічними «ніками» (псевдонімами), цитати із попередніх повідомлень тощо). Водночас у процес спілкування й пізнання повернулася «жива стихія» спонтанної мови без цензури й редагування, адже для Інтернету особливого значення набуває саме функціональна сторона мови.

Висновок. Інтернет є не лише інформаційним, комунікативним, дидактичним, але – передусім – мовним середовищем, у якому мова набуває цілої низки нових додаткових характеристик, пов'язаних

із потребами особи й особливостями їх реалізації в кіберпросторі. Характер цього нового середовища функціонування національної мови ідентичний традиційному. Проте веб-комунікативний мовний акт супроводжується помітною інтенсифікацією сучасних процесів розвитку мови на різних рівнях її системи.

Список бібліографічних посилань

1. Клярська Г. Ю., Тарасенко О. Д. Особливості мови інтернет-спілкування. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія «Філологія»*. 2018. № 32, т. 3. С. 49–52.

2. Свідлов С. Становище української мови в українському сегменті інтернету // Портал мовної політики : сайт. 26.10.2016. URL: <http://languagepolicy.info/2016/10/stanovysche-ukrajinskoji-movu-vukrajinskomu-sehmenti-internetu> (дата звернення: 03.11.2019).

3. Тищенко О. Мова інтернет-спілкування: стиль, норма, освіта. *Дивослово*. 2012. № 11. С. 35–39.

4. Чемеркін С. Українська мова в Інтернеті // Рідна мова : сайт. URL: http://www.interklasa.pl/portal/dokumenty/ridna_mowa_uk/index.php?page=gm26_05 (дата звернення: 03.11.2019).

Одержано 06.11.2019

УДК 349.22

Євген Юрійович ПОДОРОЖНІЙ,

доктор юридичних наук, професор,

професор кафедри трудового

та господарського права факультету № 2

Харківського національного університету внутрішніх справ

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД НАВЧАННЯ І ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТЬОГО ПРАЦІВНИКА ПОЛІЦІЇ (НА ПРИКЛАДІ США)

В більшості зарубіжних країн нині накопичений великий, різноманітний і різноаспектний досвід підготовки кадрів для поліцейських служб. Організація діяльності щодо забезпечення правопорядку, громадської безпеки, боротьби зі злочинністю у всіх її проявах в кожній країні має свою специфіку і особливості. Вивчення досвіду організації поліцейської служби в інших країнах сприяє розумінню того, які цивілізаційні приклади можемо взяти для себе за зразок, для формування конкурентоспроможної поліції у відповідності з міжнародними стандартами, а також краще зрозуміти, які власні традиції заслуговують на збереження й поновлення.